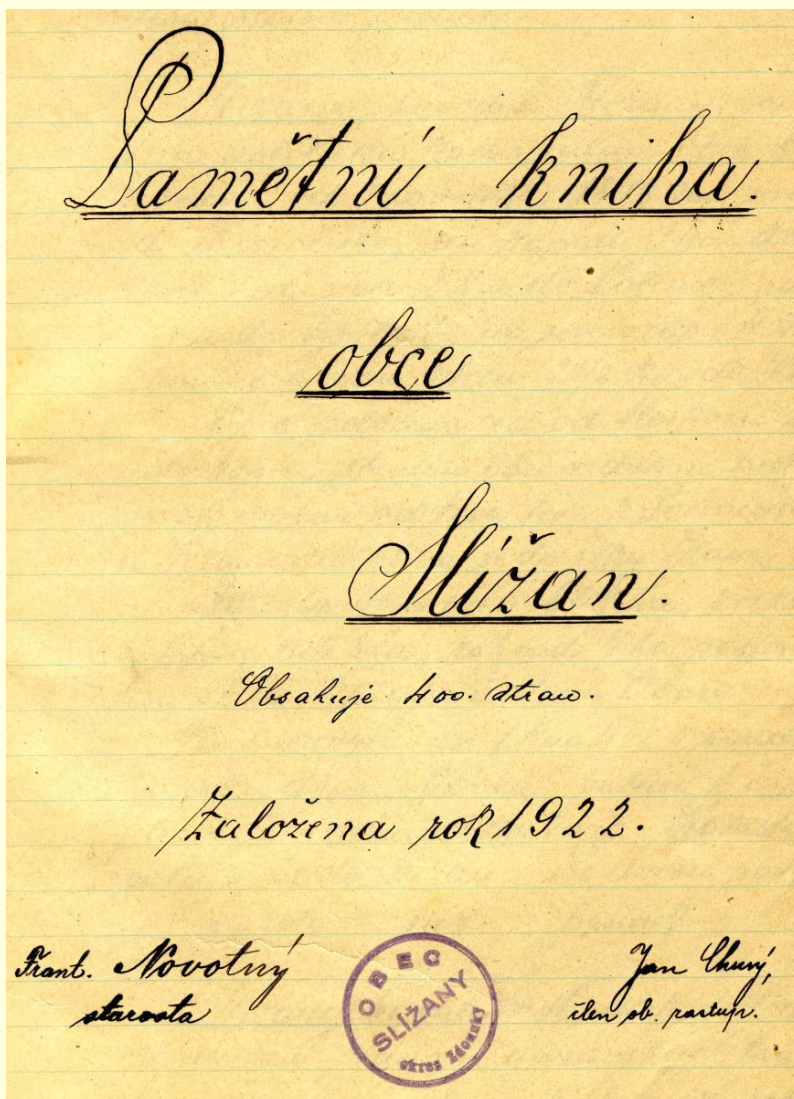

Pamětní kniha obce Slížan

založena roku 1922 obecním zastupitelstvem dle zákona a zapisovatelem zvolen Tesař Alois č. 7 rolník

Slížany, původně Slezany, samostatná politická katastrální obec 8,11 km západně od Zdounek, 18,19 km severozáp. od Kroměříže, na západ 1 km do Morkovic, na sever 2 km do Počenic, na vých. 3 km do Troubek, na severozáp. 4 km do Zborovic a jižně k lesu 2 1/2 km do Hoštic.

Obec položena jest od Morkovic z mírného kopce, středem obce v dolině protéká potok směrem od lesa, teče k Počenicím a u Nezamyslic vlévá se do řeky Hané.

Rozloha obce měří 609 ha, z čehož rolí 520 ha, luk 3 ha, zahrad 7 ha, pastvisek 3 1/2 ha, lesa 56 ha, který patří dvoru Obora.

Na severových. asi 1 km leží o samotě panský dvůr „Obora“ patřící t. č. p. Filipu Kinskému z Morkovic. Katastrálně patří dvůr do Slížan.

Počet obyvatelstva při sčítání v r. 1921 713 obyvatel. Domů obydlených 128., neobydlených 5, celkem domů 133.

Římskokatolíků ? obyv. a patří farnímu úřadu v Morkovicích, církve československé ? obyv. a patří náboženské obci Zborovicím, ? českých bratrů ,? bez vyznání.

Spolky v obci se nalézající: Odbor Národ. Jednoty, Tělocvičná Jednota „Sokol“, místní družstvo pro zvelebení chovu dobytka s plemennou knihou, družstvo parní mlátičky č. 1, družstvo parní mlátičky č. 2, Spořitelni a záloženský spolek, místní školní rada, obecní knihovni rada, obecní finanční rada, organizace republikánské strany českoslov. venkova, Domovina, organizace živnostensko-obchodnicko středostavovská, místní odbor pojišťovny dobytka, divadelni a pěvecký odbor, a pak hudebni kapela.

V roku 1919 byly konány dle nového volebního zákona obecní volby a výsledek voleb byl následující:

- strana sociálně demokratická
- strana agrární
- strana lidová
- strana živnostenská

Za stranu sociálně demokrat. zvolení do výboru: Matuščík Vít, Malý Frant. č. 72, Vrána Albert, Churý Bohuslav, Obruča Ignác, Fránek Jan č. 135.

Za stranu agrární zvolení: Polišenský Mich. Minks Frant. Tesař Alois, Krejčí Štěpán.

Za stranu živnostenskou: Křepelka Frant., Novotný Frant., Jablunka Stanislav.

Za stranu lidovou: Pěňčík Fabian, Malý Frant. č. 17.

Za starostu zvolen: Polišenský Michael rolník, za náměstka Fránek Jan košíkář, obecní radní: Pěňčík Fabián rolník, Křepelka Fr. obuvník, Churý Bohuslav košíkář.

Členové obec. výboru: Minks Frant. rolník, Krejčí Štěpán rolník, Tesař Alois rolník, Malý Frant. č. 17 rolník, Novotný Frant. kovář, Jablunka Stanislav krejčí, Matuščík Vít mlynář, Malý Frant. košíkář, Vrána Albert dělník, Obruča Ignác košíkář.

Učitelstvo: prozatímní správce školy Hlobil Stanislav (dříve od začátku vyučování na nové škole Pastyřík Frant. nadučitel), Dolák Tomáš a sl. učitelka Drlíková Zdenka.

Lékař Jan Zapletal dochází z Morkovic, taktěž i zvěrolékař Frant. Macík.

Farář církve římskokat. Vavřinec Kalivoda a kaplan církve římskokat. Robert Jašek dochází do školy učiti náboženství.

Farář církve českoslov. Pavlík Karel dochází do školy učiti náboženství českoslov.

Jména legionářů za války světové:

Ruští legionáři:

Zaoral Vincenc, Dolák Josef, Huličnický Jakub, Krejčí Alois, Krejčí Josef č. 2, Malý Jan č. 45, Krpec Ant., Lejsal Frant., Krejčí Frant. (hostinský), Zach Inocenc, Horák Rudolf (učitel), Klech Josef, Foltýn Vladimír uč.

Italští legionáři

Burša Jan, Pátík Frant., Minks Jan, Malinka Lukáš a jako domobranec francouzský Jurečka Matěj.

Jména kteří ve válce 1914 – 18 padli:

Procházka Frant. obuvník, Krejčí Frant. košíkář, Krejčí Rudolf košíkář, Tesař Jan rolník, Malý Alois rolník, Malý Leopold řezník, Novotný Petr obuvník, Surynek Frant. košíkář, Kubita Jan tesař, Jurečka Bohumil košíkář, Krejčí Frant., Procházka Jos. košíkář.

Jako invalida, který nohu ve válce ztratil jest Matuščík Vít mlynář.

Jména kteří ve světové válce konali službu vojenskou:

z čísla 1	Matouš Frant. rolník
z čísla 2	Krejčí Frant. strojník, Krejčí Josef a Rostislav rol. syn.
z čísla 4	Horák Vilém rolník
z čísla 5	Foltýn Alois rolník, Vladimír učitel
z čísla 6	Pátík Frant. mistr košíkář, Frant. syn košík.
z čísla 7	Tesař Alois rolník
z čísla 8	Malý Ant. košíkář, Josef košíkář
z čísla 10	Malý Alois rolník
z čísla 11	Minks Frant. rolník, Josef rol. syn
z čísla 12	Dolák Josef rol. syn, Tomáš učitel
z čísla 13	Krejčí Kašpar hudebník, Frant. košíkář, Šimon a Josef
z čísla 14	Burša Jan studující, Frant. uč.
z čísla 15	Tesař Jan rolník, Karel rolník
z čísla 17	Malý Jan zahradník, Josef rolník
z čísla 18	Lejsal Frant. rolník
z čísla 19	Zaoral Vincenc košíkář
z čísla 21	Krejčí Frant. hostin., Josef krejčí
z čísla 22	Kočí Ignác rolník
z čísla 23	Churý Frant. řezník
z čísla 24	Růžička Jos. rol. syn, Augustin r.s.
z čísla 25	Horák Rudolf uč., Ferdinand stud.
z čísla 27	Krpec Ant. r. syn, Frant. a Josef r.s.
z čísla 28	Tesař Matěj rolník
z čísla 33	Křepelka Jiří koš.
z čísla 37	Lejsal Jan rol. syn
z čísla 38	Zach Inocenc obuvník
z čísla 40	Vrána Albert dělník
z čísla 42	Goldman Frant. obchodník
z čísla 44	Malý Josef stolář, Stanislav sladov., Leopold řezník
z čísla 45	Malý Jan rol. syn, Štěpán koš.
z čísla 46	Krejčí Frant. natěrač, Florián stolář
z čísla 47	Horák Alois koš.
z čísla 48	Krejčí Frant. dělník, Alois pekař, Stanislav Ptáček

z čísla 49 Emil Ostr koš.
 z čísla 50 Jablunka Stanislav krejčí
 z čísla 51 Huličnický Josef koš., Jakub a Stanislav koš.
 z čísla 53 Minks Jan pokrývač
 z čísla 54 Gloza Florian koš.
 z čísla 55 Mareček Jan koš. Klech Jos. koš
 z čísla 56 Březina Otto tesař
 z čísla 57 Oliva Fr. dělník
 z čísla 59 Šidleja Frant. koš., Jos. dělník, Štěpánek Jan, Horák Frant. rolník, Dominik rolník
 z čísla 60 Slezák Valentin
 z čísla 61 Procházka Frant. obuvník, Michael a Josef koš.
 z čísla 63 Urban Ant. koš.
 z čísla 64 Churý Bartoš koš.
 z čísla 66 Obruča Jindřich koš.
 z čísla 67 Šabata Benedikt děl.
 z čísla 70 Klech Josef, Pavel, Jan koš.
 z čísla 71 Gloza Frant. stolař
 z čísla 72 Malý Frant. koš.
 z čísla 73 Krejčí Ant. rolník
 z čísla 74 Kubita Josef pokrývač
 z čísla 75 Kouřil Alois rolník
 z čísla 76 Novák Jos. dýmkař
 z čísla 77 Brablík Frant. dělník
 z čísla 81 Večerka Fer. košař
 z čísla 82 Kubita Frant. dělník
 z čísla 85 Churý Jan koš.
 z čísla 86 Gloza Martin děl.
 z čísla 89 Jurečka Boh. koš., Frant. krejčí, Petr svrškař, Matěj koš.
 z čísla 90 Krejčí Frant. a Rudolf koš.
 z čísla 91 Pěček Jos rol. s.
 z čísla 94 Urban Frant. pekař
 z čísla 96 Krejčí Bedřich řezník, Alois redakt.
 z čísla 97 Mareček Alois koš.
 z čísla 99 Minks Jaroslav hudeb., Jan holič
 z čísla 101 Novotný Jiří kovář, Frant. kov., Bohumil krejčí, Pavel kovář, Petr obuvník
 z čísla 102 Surynek Frant. koš.
 z čísla 103 Gregor Frant.
 z čísla 106. Hýsek Štěpán koš
 z čísla 107 Petřík Jan sklenář
 z čísla 109 Churý Bohuslav koš.
 z čísla 110 Málek Jaroslav stud.
 z čísla 111 Sláma Bohumil koš.
 z čísla 113 Sláma Jarolím a Antonín koš.
 z čísla 114 Tesař Jos. a Štěpán krejčí syn
 z čísla 115 Churý Jan krejčí
 z čísla 117 Tesař Petr koš.
 z čísla 118 Derka Jan rolník
 z čísla 119 Fránek Jan rolník
 z čísla 121 Horák Arnošt koš.
 z čísla 123 Urban Ant. rolník
 z čísla 125 Derka Josef a Frant.

- z čísla 126 Obruča Hynek
- z čísla 127 Matuščík Vít mlynář, Obruča Rud. a Jos. hud.
- z čísla 128 Ohnoutek Jakub kolář
- z čísla 131 Jurečka Karel koš.
- z čísla 133 Jurečka Ant. koš.
- z čísla 135 Fránek Jan koš.

V roce 1910 staví se místní dráha z Morkovic do Nezamyslic, tento podnik pro náš kraj jest velevítaný, neboť jsme dříve vozili jako uhlí, hnojiva, koše, řepu, zkrátka všechno až z Nezamyslic 12 km neb Zdounek 8 km, což ovšem vyžadovalo ztrátu času, a tím všestranně trpělo rolnictví, průmysl i obchod.

Zvláště po čas odvozu řepy a řízků, kde polní cestou blátivou do Zborovic, trpěl hrozně celé noci člověk tak i dobytek.

V r. 1912 se postavili na obecním pozemku vzorné stáje pro plemenné býky a kance nákladem 5000 kor. Zemské subvence se obdrželo 1300 kor.

Jak již vzpomenuto, jsou v obci 2 mlátící družstva.

I. družstvo mlátící má parní stroj v r. 1914 koupený za 11000 kor., 5 koňských sil s přimontovaným lisem a svou kůlnou pod Vichterlis.

II. / družstvo má parní stroj 5 koň. sil od firmy Hoffer Schrantz, též i šrotovník se sečkovicí i svou vlastní kůlnou.

Obě družstva dohromady mají společný stroj na vyluštění jetelového semene.

Oba stroje pracují bezvadně a obilí bývá vymláčeno v pravý čas.

V roku 1912 napočítáno v obci:

8 gruntů přes 80 mír pozemků

23 čísel přes 30 – 80 mír pozemků

Přirážky obecní tento rok se platí 145%.

Ceny obilí v tomto roce:

1 q pšenice	25 kor.
1 q rži	20 kor.
1 q ječmene	19 kor.
1 q zemáků	5 kor
1 q řepy	2 kor.

Za pěkného tažného koně se platí 400 – 700 kor., za krávu 300 – 700 kor., 1 míra pozemků se pronajímá za 30 – 50 kor.

V obci rozšířený jest průmysl košíkářský, který před válkou měl pěkný odbyt do Vídně, Prahy, Bratislavy, hlavně však do Ameriky. Také velké plochy jest osázenou vrbou košíkářskou, též i obec má osázeno 12 mír proutím, za které se tržní před válkou 800 – 1200 kor. 1 q bílého proutí se platí asi 20 kor.

Všechn lid, který jen trochu pracuje vede se mu dobře, mzdy přiměřeně všude stoupají, zemědělské výrobky platí se dosti slušně, avšak lid se politicky pere, dělnictvo ve městech chce potraviny lacino nakupovati, nadává zemědělcům, ničí na trhách jejich potraviny.

V důsledku toho se lid organizuje ve strany agrární, sociálně demokratickou, katolicko národní, sociálně národní, mladočeskou, lidovopokrokovou atd.

Německo a Rakousko horečně zbrojí, i jiné státy, tak že se mluví o brzké válce.

Světová válka rok 1914 – 1918

Následkem horečného zbrojení v celé Evropě, dalo se očekávat, že brzy vypukne válka. Státníci Rakouští vzali si za záminku k válce politickou vraždu v Sarajevě, kde srbský student Princip zastřelil následníka trůnu Rakouského Františka Ferdinanda d Este a jeho manželku dne 28. července 1914.

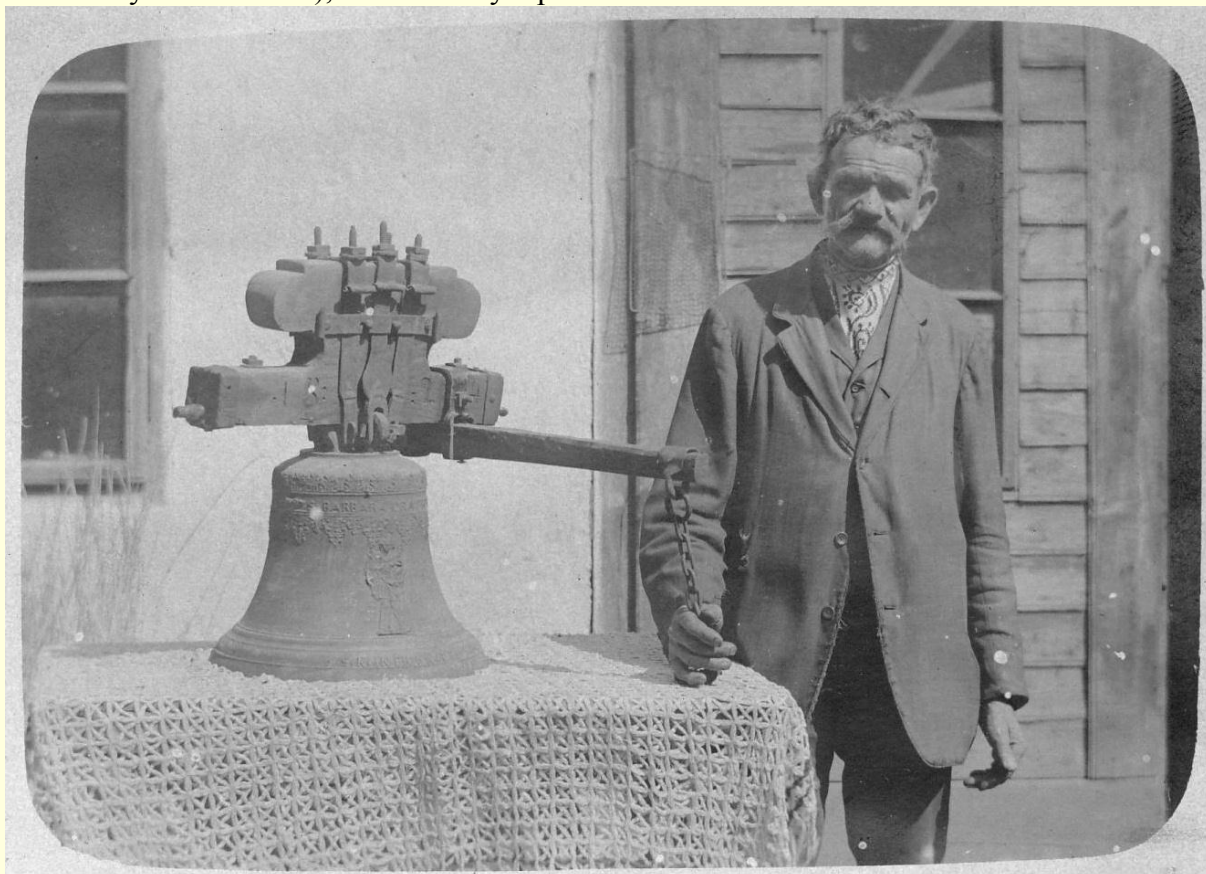
Dne 1. srpna o 8. hod. ráno přijel automobil z hejtmanství z Kroměříže a dovezl vyhlášky o všeobecné mobilisaci vojska.

Všichni mužové, kteří sloužili u vojska do 38. roků musí do 24. hod. narukovati. (Všechno jako ovečky včas se dostavilo na svá místa). Dne 2. srpna po poledni po tklivém loučení se svými drahými vyjelo přes 50 mužů z vesnice a žádný nevěděl, vrátí-li se z této strašné války domů.

Válka nabývala stále větších rozměrů, spojencům Německu, Rakousko-Uhersku, Bulharsku a Turecku, vypovídali válku stále noví nepřátelé. Začátkem války válčili uvedení spojenci s Ruskem, Francií, Anglií, Belgií, Srbskem, Černou Horou, pak další roky války se přidávali k dohodě Japonsko, Čína, Itálie, Rumunsko, Řecko, Brazílie a skoro všechny státy Americké, takže v posledním roce války stál takřka skoro celý svět proti spojencům.

Brzy nastupovali mužové od 38 – 42 roků, pak ostatní do 50 roků. Stále nové odvody probíhali od 18 – 50 r., takže doma zůstali skoro starci a ženy, později někteří zproštění.

Na šrapnely a granáty začalo se po domech rekvírovati, měděné kotly, mosazné hmoždíře, kliky u dveří, mosazné kování u sporáků, zvony na věžích (také slížanský zvon ze zvonice byl zrekvírován), ostatní dráty u plotů se musili odmotati a odevzdati.

Zvoník a obecní policajt K. Churý se zrekvírovaným zvonem

Koně byly stále odváděny k vojsku, hovězí i vepřový dobytek se nesměl volně prodávati, jen všechno nedodal-li to dobrovolně, pak musil nuceně za maximální ceny dobytek prodávati.

Nejtěžší nařízení bylo, že sklizeň obilí byla všechna zabavena, nesměl žádné obilí volně prodati, mlít nebo šrotovati.

Šrotovati směl se jen pozadek, ale dobytek chtěli by se stále dodával, až 13 kusů měsíčně od 300 kg ž. v. nahoru.

Mletí se mohlo jen na povolení od úřadů a to 250 gramů obilí pro jednu osobu na 1 den, a to ještě během roku snižovali, až skoro nenechali nic k semletí.

Potřeby jako petrolej, cukr, mýdlo atd. se jen na lístky vydávaly, avšak pod rukou dostat je koupiti za drahý peníz.

Také obilí se tajně prodávalo, poněvadž to množství, co stanovili úřady, dle toho kdyby se řídil, tak by brzy zemřel hlad, i dobytek by zhynul, jelikož všechno to ustanovení za války byl holý nesmysl.

Eráru se muselo odevzdati 1 q obilí za stanovenou cenu 40 – 80 kor., později až 180 K., avšak lid byl su nucený koupiti 1 q obilí za 200 – 400 kor., k poslednímu až za 600 kor.

Hovězí dobytek byl nucen rolník prodávati za 1 kg ž. v. 1,50 kor. – 4 kor., ale když mu stát sebral potřebný dobytek byl nucen koupiti krávu a platil za 1 kg ž.v. 6 – 12 kor.

Koně platil stát za 800 – 2000 k., později i 4000 k., avšak když sebrali, byl nucen si koně koupiti za 5000 – 8000 k., ke konci války 10 – 15 000 k. byl kůň v ceně.

Tyranem na válečné půjčky Rakouské kupování byl okresní hejtman J. Mentzl, který dvakrát do roka nařídil podle majetku upisovati válečnou půjčku a uvalil velký obnos na obec, by starosta (po dobu války byl starostou Burša Frant. rolník) rozvrhl určený obnos na jednotlivce, kteréžto obnosy činily po každé 200 – 7000 kor., který by snad upisování půjčky odepřel, měl býti na hejtmanství oznámen, a tak různými tresty a rekvisicemi donucen.

Na tuto válečnou půjčku se daly různé peníze, jako sirotčí, obce i záložny byly nuceny více dávat, též i p. farář z Morkovic dal všechny peníze, které obnášely několik tisíc kor. a byly určeny na postavení nových varhan v kostele.

Lidé byli různého názoru o válce. Většina lidu pevně věřila, že válku Rakousko prohrá, a pokud nemuseli, i tuto válku nepodporovali ničím, jen aby brzy byla skončena a spojenci prohráli, to byli Čechové na svém místě.

Část lidu českého zase věřila, že Rakousko válku vyhrá, a tak se stalo, že tito lidé na válečnou půjčku upsali i nad síly poplatní, a když pak mohl lid váleč. půjč. prodati dle kursu s malou ztrátou, tuto neprodal, jelikož věřil, že to Rakousko až vyhraje peníze mu vrátí, když ale říše Rakousko-Uherská se rozpadla byla příležitost tuto půjčku přeměnit na československou se ztrátou 25%, avšak mnohý ze strachu, že zase ztratí a nebo nevěřil v trvání republiky tak neučinil, proto ztratil všechny peníze.

Následkem dlouhého trvání války se zmáhala úžasná dražota a za cenu maximální skoro nic nedostal, chtěl-li býti živ a potřebné věci si koupiti, platil je pod rukou hrozně draho.

Kupř. 1 pára botků stála až 300 kor., plátno 1 m 30 kor., 1 l petroleje 8 – 12 K, kávy vůbec nebylo k dostání. Nový vůz stál 2000 – 3000 K., kočár 10 – 20 000 k, kování koně 60 – 120 k.

I když dostávala se peněžité podpora rodině nemajetné, kde živiteli konali službu vojenskou, přece to nestačilo ani na výživu. Děti i rodina celá musela chodit částečně bosá a roztrhaná a šaty těch, kteří byli na vojně se jim roztrhali.

Rolníkům zase většinou bylo všechno zrekvírováno, takže méně majetnému rolníku s četnou rodinou nezůstalo nic by si mohl něco prodati dráže by si to nejnútnejší mohl koupiti. Proto hospodářství se neopravovala, nic se nestavělo a tím hynulo hospodářství čím dále tím hůře.

Řemeslo a obchody venkovská upadalo, nebylo co dělati a prodávati.

Průmysl košíkářský ke konci války se začal zmáhati, koše velmi dobře šly na odbyt a dosti dobře se platily. Za 1 q bílého proutí se platilo 200 – 500 kor. Ovšemže zase většina košíkářů byla na vojně, takže tento čas nemohla řádně využítkovati.

Většina lidu byla touto dlouhou nerozhodnou válkou krajně roztrpčena a hleděla škoditi státu Rakouskému co nejvíce. Vojáci též, kteří přicházeli na dovolenou se z části nevraceli ku svým plukům. Jelikož na frontě i v zázemí nebylo co jísti, mučen byl kolik roků hladem, obléci co neměl a jestli ho kulka nezachvátila, tak pomalu své zdraví ničil hladem, zimou a různou nepohodou.

Čeští vojáci, kteří byli zajatí, tvořili v Rusku a Itálii odbojné legie a válčili po boku Rusů a Italů proti spojencům, by mohla válka dříve se skončiti a národu českému vydobiti mohli samostatnosti.

Za hranicemi pracovali a formovali legie Dr. Tomáš Masaryk, Dr. Beneš a Štefánik a jiní mužové, aby u dohody získali povolení ku zřízení státu československého. Práce se jim po ohromné námaze dosti dařila, tak že již bylo k očekávání že válku spojenci prohrají.

V českých zemích za války se vedlo nejhůře, drancovali ji na úkor druhých zemí co nejvíce, jak někdo něco promluvil proti Rakousku a byl prozrazen byl podle stanného práva zastřelen nebo aspoň zavřený. Sokolské spolky a národní instituce byly rozpuštěny a majetek byl jim zkonfiskován, dáváno pozor aby nic národního nebylo konáno.

Vůdcové národa českého Dr. Karel Mlynář, Dr. Rašín, Vojna, Netolický aj. byli odsouzení k smrti pro velezradu, avšak popravu justice Rakouská se bála uskutečniti, jelikož Rusko a Dohoda pohrozili, že se tak státi nesmí.

V roce 1917 a více v r. 1918 Rakousko a Německo vojensky bitvy prohrávalo a nebyla naděje, že tuto válku vydrží, jelikož Dohoda měla dostatek výživy a válečného materiálu a moc hlavně z Ameriky, státy spojenecké byly sevřeny do kola, odnikud se nemohlo nic dovážeti, nebylo proto žádné tedy naděje na vítězství, tentokráte se již přibližovaly červánky svobody národu českosloven.

V r. 1918 na sv. Tří králů se sešli spisovatelé čeští a vydali památnou tříkrálovou deklaraci.

Poslanci Frant. Staněk a Isidor Zahradník pronesli památné řeči ve Vídeňském parlamentu, že národ náš se hlásí o svou samostatnost, opíraje se o své historické právo státní, chce žíti ve svobodném státě vybudovaným na demokratických zásadách.

Takovou řeč ještě nepronesl nikdo ve Vídeňském parlamentu, němečtí poslanci žasli a císař Karel si nechal zavolati posl. Frant. Staňka, by nabídl Čechům autonomii v rámci Rakouska a uvolil se dáti korunovati za krále českého. Poslanec Staněk tuto nabídku odmítl ze slovy, že již jest pozdě.

Nejdříve fronta Bulharská se rozpadla, vojáci Bulharští nechtěli bojovati, pak Turecká a po ní Rakouská, kde vojáci frontu opustili a šli domů, a naposled Německé vojsko se rozuteklo. Tak tato strašlivá světová válka trvající přes 4 roky skončila úplnou porážkou Rakousko-Uherska, Německa, Turecka a Bulharska.

Na troskách této říše byla dne 28. října 1918 prohlášena samostatnost československého národa.

Po 28. říjnu 1918

Nadešel okamžik, kdy po 300leté porobě zase národ byl samostatný.

Lidé radostí jásali, objímali se a plakali a prapory plály.

Dne 8. listopadu byly oslavy po 300leté porobě, kdy po bitvě na Bílé Hoře dne 8. listopadu 1620 jsme ztratili samostatnost, a zase dnes nastalo znovuzkříšení a prohlášení československé republiky.

V Morkovicích i ve Slížanech byly tábory lidu, kde přísahal lid věrnost a oddanost republice a přečten manifest od revoluční vlády, a napomenutí od prvního ministra zahraničního dr. Eduarda Beneše, který dosud jest v cizině. Večer pak byly oběma vesnicemi průvody s praporky a lampiony.

Hned po převratě přebíralo vojsko české úřady, kasárny, města atd. a vojsko cizích zemí muselo odjeti.

Sokolové a dělnické tělocvičné spolky konali stráže na drahách, v úřadech aj.

Revoluce provedla se bez krveprolití. Ustanovena byla prozatímní revoluční vláda, která zvolila jednohlasně: za prvního presidenta Tomáše G. Masaryka, za ministra zahraničí Dr. Ed. Beneše, za ministra vojenství Milana Štefánika, kterýžto mužové dosud dleli mimo vlast.

Rok 1919

Dne 15. června byly obecní volby dle nového volebního zákona. Každá osoba obojího pohlaví, která dovršila 21. rok a zdržuje se alespoň 1 rok v obci má právo voliti. Výsledek voleb jest poznačen již na prvních stranách.

V tomto roce se papírové peníze kolkovaly a polovice peněz se stáhlo.

Těž všechno jmění každého berní úřady sepsaly a ocenily, aby z něho vyměřily dávku z majetku a přírůstku na majetku.

Potřeby životní i hospodářské stále v ceně jdou nahoru.

Sklizeň obilnin stále jest zabavena a kontingenty dodávky obilí jsou ještě vyšší. Těž rekvisice jsou přísnější a za nedodaný 1 q obilí státu pokutuje v obnosu 1000 Kč.

Dle rozpočtu na r. 1919 obnáší schodek 12 653 Kč., který se uhradí 179% přirážkou.